

Dedkova popolna zabava

Kaj pa, če
dež ne bo
prenehal?

VČASIH DEŽ NE POJENJA.

Vse molitve niso takoj uslišane, kakor je bila Alexova. A Bog nam vedno prisluhne in nas rad blagoslovi. Lahko se odločimo zaupati, da Bog ve, kaj je najbolje, celo ko se zdi, da ne gre vse prav.

David Dickson
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila na Samoi.

Na nebu so viseli temni, mračni oblaki. Alex je strmел vanje.

BUM!

Večkrat je zagrmelo. Vsepovsod so padale velike, težke dežne kaplje.

Alex je zmajal z glavo. To ni bilo dobro. Sploh ne. Včasih lahko na Samoi dežuje več dni brez prestanka. Toda želel je, da bi bil dedkov rojstni dan popoln!

Alex je šel v sobo in pokleknil ob postelji.

»Dragi nebeški Oče,« je rekel. »Prosim, poskrbi, da bo dež pravočasno prenehal za jutrišnjo dedkovo rojstnodnevno zabavo. Vabila smo že poslali. V imenu Jezusa Kristusa, amen.«

Ko je Alex vstal, je zagledal mamo in očeta, ki sta stala pri vratih. Smehljala sta se.

»Upam, da te ne moti, ker sva slišala tvojo molitev,« je rekla mama.

Alex se je nasmehnil. »Nič zato! Samo želim, da bi bil jutrišnji dan poseben za dedka. Ne bo isto, če bomo morali ostati v hiši. Ne bomo imeli dovolj prostora za ples!«

Oče ga je prijel za ramo. »Ne glede na vreme bo dedek vedel, kako zelo ga imaš rad.«

Naslednje jutro sta mama in oče prosila Alexa, naj izreče družinsko molitev. Še *vedno* je močno deževalo. In še *vedno* ni bilo videti, da bo prenehalo.

»Prosim, blagoslovi dež, da bo prenehal pred zabavo,« je rekel. »In prosim, blagoslovi vse nas, da se bomo zabavali. Zlasti dedek!«

Alex je vse dopoldne opazoval nebo. Dolgo se ni nič spremenilo. A potem se je zgodilo nekaj neverjetnega.

»Poglejte!« je vzkliknil Alex. »Košček modrega neba!« Njegova družina je stekla na dvorišče. Oblaki so se začeli umikati.

V nekaj urah ni bilo nobenega oblaka več! Celo luže na tleh so se posušile. Alex je pohitel, da bi okrasil dvorišče. Dedek in drugi gostje bodo kmalu tu.

Ko je dedek prišel, je bil presenečen. Pogledal je luči, barvite trakove in vse goste. »Vse je videti čudovito,« je rekel. »Najlepša hvala!«

Zabava je bila tako zabavna, kot je Alex upal.

Plesali so na dedkove najljubše pesmi. Hrana je bila okusna – zlasti sladki kokosov kruh. Alex je celo pel z dedkom.

Najboljše pa je bilo, ko je bil čas za *sivo taulugo*. Ta ples je vselej izvajal najpomembnejši človek dneva. In seveda je bil to dedek!

Vstal je, da bi zaplesal, potem pa je pogledal Alexa. »Pridruži se mi, Alex!« je dejal dedek. Alex je skočil pokonci in plesal poleg dedka. Kmalu so plesali tudi vsi ostali.

Dedek se je nagnil k Alexu, da bi ga objel. »Zaradi tebe se danes počutim zelo posebno,« je rekel dedek. »To je *popolna* rojstnodnevna zabava.«

Ko se je zabava končala, se je Alex zazrl v nebo. Debeli črni oblaki so se vrnili. Spet je začelo deževati. A tokrat Alex ni imel nič proti. Vedel je, da je nebeški Oče pomagal, da je bilo vreme dovolj dolgo lepo za dedkovo zabavo.

»Hvala ti za lepo vreme,« je molil Alex. »In hvala ti za tako čudovitega dedka.«